BIULETYN
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 18 listopada 1950 r. Nr 23 Poz. 261—276

TREŚĆ:

261.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 21 września 1950 r.

(znak KO5J-3d-40-50)

w sprawie operatywnych planów wydajności pracy na IV kwartał 1950 r.

Szereg gałęzi przemysłu przekroczyło już w I półroczu br. zadania Narodowego Planu Gospodarczego na r. 1950 w zakresie wydajności pracy. W celu zapewnienia właściwego planowania wydajności pracy i należytej mobilizacji do walki o wykonanie i przekroczenie zadań Narodowego Planu Gospodarczego na r. 1950 zarządza się, co następuje:

Operatywne plany na IV kwartał 1950 r. w zakresie wydajności pracy mierzonej wartością produkcji na 1 robotniko - godzinę robotników produkcyjnych należy ustalić w ten sposób, aby osiągnąć w skali rocznej co najmniej następujące wskaźniki wzrostu w porównaniu z zadaniami ustalonymi w Narodowym Planie Gospodarczym na r. 1950:

CZP Chemicznego	115
CZP Hutniczego	103
CZP Metali Nieżelaznych	109
CZP Motoryzacyjnego	111
CZP Budowy Maszyn Ciężkich	109
CZP Maszynowego	112
CZP Wyrobów Metalowych	103
CZP Elektrotechnicznego	109
CZP Wełnianego	101,4
ZP Włókien Sztucznych	113
CZP Jedwabniczo - Galanteryjnego	107
CZP Odzieżowego	112
CZP Dziewiarskiego	107
CZP Skórzanego	108
CZP Gumowego i Tworzyw Sztucznych	111
CZP Papierniczego	109
CZP Graficznego	121
CZP Drzewnego	110

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
w z. **Dr St. Jędrychowski**

262.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 20 października 1950 r.

(znak BI2-04-3)

w sprawie zasad dystrybucji artykułów śrubowych w 1951 r.

W celu zapewnienia racjonalnej organizacji dystrybucji artykułów śrubowych w 1951 roku, w oparciu o uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 14.10.1949 r. w sprawie organizacji i współpracy Central Handlowych z Centralami Zaopatrzenia — zarządza się w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego, co następuje:

§ 1. 1. Ośrodkiem dyspozycyjnym zbytu i planowania zbytu artykułów śrubowych jest Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego — Biuro Sprzedaży Śrub, Nitów, Okuć Budowlanych i Części Kutych, zwane dalej w skrócie CHPM „Śrubonit".

2. Pod nazwą „artykuły śrubowe" należy rozumieć wszystkie wyroby branży V (śruby, nity, nakrętki), figurujące w wykazie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego PKPG nr 29 z 1950 roku.

§ 2. Od 1 stycznia 1951 roku będą kontyngentowane jedynie podkładki sprężynowe w grupie 41 oraz artykuły śrubowe toczone i półtoczone od 53 do 62 grupy włącznie, wg wykazu PKPG, o którym mowa w § 1 ust. 2.

§ 3. 1. Sprzedaż artykułów śrubowych prowadzona będzie za pośrednictwem CHPM „Śrubonit" oraz bezpośrednio przez hurtownie rejonowe Centrali Handlowej Przemysłu Metalowego (CHPM) i sklepy detaliczne.

2. Bezpośrednie zamówienia w CHPM „Śrubonit" na wszystkie artykuły śrubowe składają:

1) Ministerstwo Obrony Narodowej,
2) Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego,
3) Generalna Dyrekcja Kolei Państwowych,
4) Centrale Zaopatrzenia Technicznej Obsługi Rolnictwa,
5) Centralny Zarząd Przemysłu Okrętowego oraz
6) jednostki podległe Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego, wskazane przez Ministra Przemysłu Ciężkiego.

3. Na podstawie bezpośrednich zamówień w CHPM „Śrubonit" dostarczane będą wszystkim odbiorcom następujące artykuły śrubowe:

1) artykuły śrubowe reglamentowane,
2) wszystkie artykuły śrubowe specjalne, zamawiane na podstawie rysunków lub wzorów,
3) wszystkie artykuły śrubowe ze specjalnego surowca z atestem hutniczym oraz z metali kolorowych,
4) artykuły drobne nawierzchni kolejowej, jak śruby łubkowe, śruby stopowe, śruby hakowe, wkręty i haki kolejowe oraz szyniaki.

4. Wszyscy pozostali odbiorcy nie wymienieni w ust. 2 oraz sklepy detaliczne zaopatrywać się będą w artykuły śrubowe, z wyjątkiem artykułów wymienionych w ust. 2, w hurtowniach rejonowych CHPM.

§ 4. Sieć rejonowych hurtowni ze szczegółowym określeniem rejonów obsługiwanych przez poszczególne hurtownie ustali Minister Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego.

§ 5. 1. Termin składania zamówień do CHPM „Śrubonit" przez odbiorców, wymienionych w § 3 ust. 2 oraz przez wszystkich odbiorców na artykuły wymienione w § 3 ust. 3 ustala się na 80 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Odbiorcy zaopatrywani ze szczebla hurtu powinni, w celu umożliwienia hurtowniom zrealizowania dostaw w żądanym asortymencie, złożyć dokładnie wyspecyfikowane zamówienie najpóźniej na 90 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

W razie niedotrzymania podanego terminu, odbiorcy muszą liczyć się z możliwością opóźnienia dostawy lub z dostawą asortymentów zastępczych.

§ 6. 1. CHPM ustali dla poszczególnych hurtowni, w oparciu o analizę rynku, specyfikację ilościową i wartościową artykułów śrubowych, które hurtownie powinny posiadać na składzie dla zapewnienia racjonalnego zaopatrzenia odbiorców.

2. W celu zmniejszenia asortymentów artykułów śrubowych, Minister Przemysłu Ciężkiego zarządzi opracowanie w ciągu I półrocza 1951 r. wykazu asortymentów artykułów śrubowych chodliwych, które produkowane będą masowo dla aparatu dystrybucyjnego.

§ 7. Minister Przemysłu Ciężkiego wyda zarządzenie wykonawcze z tym, że zasady dystrybucji artykułów śrubowych, ustalone niniejszym zarządzeniem, będą w pełni wprowadzone w życie do dnia 31 grudnia 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **E. Szyr**

W porozumieniu:
MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

J. Tokarski

263.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 23 października 1950 r.

(znak TE7D-17-12)

w sprawie gromadzenia i rozpowszechniania dokumentacji naukowo - technicznej.

W celu wprowadzenia jednolitych i racjonalnych metod w dziedzinie gromadzenia, opracowywania i rozpowszechniania dokumentacji naukowo-technicznej w zakresie techniki oraz zagadnień gospodarczych z techniką związanych, w związku z zarządzeniem z dnia 17 marca 1950 r. w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Dokumentacji Naukowo - Technicznej (Monitor Polski nr A-47 z dnia 29 kwietnia 1950 r., poz. 534) oraz statutem Głównego Instytutu Dokumentacji Naukowo - Technicznej (Monitor Polski nr A-51 z dnia 6 maja 1950 r., poz. 585) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (PKPG) i właściwe ministerstwa gospodarcze tworzyć będą, na wniosek Głównego Instytutu Dokumentacji Technicznej (GIDNT), w podległych im urzędach, przedsiębiorstwach i instytucjach Działowe Ośrodki Dokumentacji, mające na celu wykonywanie prac dokumentacyjnych w zakresie określonym przez GIDNT.

§ 2. Do zakresu działania Działowych Ośrodków Dokumentacji należeć będzie:

1) gromadzenie, katalogowanie i klasyfikowanie opublikowanych dokumentów w postaci książek, czasopism, artykułów, norm, katalogów, fotografii, fotokopii filmów, przezroczy, taśm i płyt dźwiękowych itd.;

2) sporządzanie i przechowywanie katalogów i kart dokumentacyjnych;

3) rozpowszechnianie dokumentacji naukowo - technicznej w formie przeglądów, biuletynów, kart dokumentacyjnych, fotokopii, mikrofilmów, streszczeń, tłumaczeń itp.

§ 3. Główny Instytut Dokumentacji Naukowo - Technicznej:

1) rozdzieli tematykę prac pomiędzy Działowe Ośrodki Dokumentacji w ten sposób, by został uwzględniony cały zakres zagadnień naukowo - technicznych i gospodarczych z techniką związanych,

2) wyda uzgodnione z PKPG (Dep. Techniki) instrukcje dla Działowych Ośrodków Dokumentacji o sposobie wykonywania czynności określonych w § 2.

§ 4. Działowe Ośrodki Dokumentacji:

1) prowadzić będą swą działalność w oparciu o wskazówki, zalecenia i instrukcje wydane przez GIDNT,
2) przekazywać będą wskazówki GIDNT instytucjom i przedsiębiorstwom swojej branży, prowadzącym biblioteki i dokumentację oraz koordynować będą działalność biblioteczną i dokumentacyjną tych instytucji i przedsiębiorstw.

§ 5. 1. Redakcje czasopism technicznych zamieszczać będą w swych wydawnictwach ujednolicone przez GIDNT przeglądy dokumentacji (bibliograficzne), których maszynopisy otrzymywać będą od Ośrodków Dokumentacji.

2. Czasopisma techniczne dostarczać będą do GIDNT, na jego żądanie i wg jego wskazówek wykonane, dodatkowe ilości odbitek wymienionych w ust. 1 przeglądów po cenie kosztu własnego ich sporządzenia.

Obowiązek ten należy również i do tych instytucji, których przeglądy dokumentacji (bibliograficzne) ukazują się jeszcze jako odrębne wydawnictwa.

§ 6. Działowe Ośrodki Dokumentacji dostarczać będą do GIDNT:

1) bieżąco: rękopisy kart dokumentacyjnych,
2) na żądanie GIDNT: fotokopie, mikrofilmy, tłumaczenia, wyciągi, analizy, streszczenia i recenzje.

§ 7. Główny Instytut Dokumentacji Naukowo - Technicznej będzie czuwał nad działalnością biblioteczną i dokumentacyjną Działowych Ośrodków Dokumentacji oraz nad działalnością wydawniczą czasopism technicznych w zakresie przeglądów dokumentacji (bibliograficznych) i będzie im udzielał wszelkich potrzebnych wskazówek.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

264.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 23 października 1950 r.

(znak K01E-10-54/50)

w sprawie terminów opracowania planu gospodarczo - finansowego Państwowych Gospodarstw Rolnych na rok 1951.

W związku z Instrukcją nr 46 o opracowaniu planu rolnictwa na rok 1951, stanowiącą załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 sierpnia 1950 r., zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zespoły Państwowych Gospodarstw Rolnych (PGR) opracują w pierwszej kolejności te tablice formularza R-2, które są niezbędne do sporządzenia projektu planu na formularzu R-3.

2. Zarządy Okręgowe PGR w terminie do 31.10.1950 r. opracują zbiorcze zestawienie planów zespołów, przeniesione na formularz R-3 oraz prześlą opracowany projekt do prezydiów wojewódzkich rad narodowych dla sporządzenia zbiorczego planu rolnictwa.

§ 2. Centralny Zarząd PGR opracuje do dnia 1.12.1950 r. w trybie wymienionej we wstępie instrukcji i złoży do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministerstwa Finansów i Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego pełny projekt planu na formularzu R-2. W projekcie tym zadania planowe i wskaźniki odpowiadające zakresowi formularza R-3 powinny być oparte na projektach planów opracowanych przez zespoły, natomiast pozostałe zagadnienia powinny być opracowane przez Centralny Zarząd PGR, przy udziale Zarządów Okręgowych PGR, przy zastosowaniu norm przeciętnych, zgodnie z objaśnieniami do formularza R-2.

§ 3. W terminie od 1.12.1950 r. do 15.12.1950 r. zbiorczy plan zostanie uzgodniony i przyjęty przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministerstwo Finansów i Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

§ 4. 1. Centralny Zarząd PGR na podstawie tego planu ustali zadania dla okręgów i zespołów.

2. Zespoły i Zarządy Okręgowe PGR na podstawie tych zadań, uwzględniając wyniki dokonanej inwentaryzacji na dzień 1.1.1951 r., powinny opracować pełne projekty planów gospodarczo - finansowych w takich terminach, aby Centralny Zarząd PGR zatwierdził ostateczny plan Zarządów Okręgowych do dnia 1.3.1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski**

265.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 października 1950 r.

(znak BUOF-12-59)

zmieniające Instrukcję nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

§ 1. W związku ze specjalnym charakterem inwestycyj sieciowych energetycznych, w Instrukcji nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji, zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego znak BUOF-23-7 z dnia 3 maja 1950 r. i zmienionej zarządzeniem znak BU2B-01-1072 z dnia 2 września 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 19, poz. 223), wprowadza się zmiany następujące:

1) dotychczasowa treść § 217 otrzymuje oznaczenie ust. 1;
2) jako ust. 2 tegoż paragrafu wprowadza się przepis w brzmieniu:

„W odniesieniu do inwestycyj w zakresie linii przesyłowych elektrycznych najwyższych i wysokich napięć powyżej 30 KV wraz z właściwymi stacjami transformatorowymi i rozdzielniami, a także w zakresie gazociągów dalekosiężnych — zgodę na lokalizację ogólną wyraża PKPG.

Dla pozostałych inwestycyj energetycznych sieciowych zgodę na lokalizację ogólną wyraża właściwa wojewódzka komisja planowania gospodarczego".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski**

266.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 października 1950 r.

(znak BU2A-01-36)

w sprawie wstrzymania wykonywania robót elewacyjnych.

W celu zapewnienia racjonalnego wykorzystania kadr rzemieślników murarskich w okresie większego nasilenia robót budowlanych, w porozumieniu z Ministrem Budownictwa zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 listopada 1950 r. do końca br. zabrania się wykonywania robót elewacyjnych, odkładając je na okres wiosenny roku przyszłego.

§ 2. Nie należy przerywać rozpoczętych robót elewacyjnych.

§ 3. Zezwala się również na prowadzenie tych robót elewacyjnych, których odroczenie wykonania byłoby niekorzystne pod względem gospodarczym, jak np. gdy rusztowania zostały już ustawione, wreszcie w tych przypadkach, gdy potrzeba wykonania elewacji jednocześnie z robotami wykończeniowymi została z góry zadecydowana przez Naczelnego Inwestora.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrychowski

KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

R. Piotrowski

267.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 27 października 1950 r.

(znak BG3F-01-103)

w sprawie powołania Komisji bilansowej do zatwierdzania bilansów przedsiębiorstw podległych PKPG.

W związku z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10.12.1948 r. zmienioną uchwałą z dnia 21.6.1949 r. w sprawie zatwierdzania pierwszego bilansu otwarcia sporządzonego na dzień objęcia przedsiębiorstwa i bilansów zamknięcia za lata operacyjne 1944/45, 1945, 1945/46, 1946, 1946/47, 1947, 1948 przedsiębiorstw państwowych i majątków pozostających pod zarządem państwowym i uchwałą z dnia 28.7.1950 r. w sprawie terminów i trybu zatwierdzania bilansów zamknięcia i rachunków wyników za rok operacyjny 1949, zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Komisję bilansową, zwaną dalej w skrócie Komisją.

§ 2. Zadaniem Komisji jest:

1) zbadanie bilansów, ksiąg i dokumentów przedsiębiorstw państwowych podległych PKPG za lata operacyjne do roku 1949 włącznie.

2) zgłaszanie do Przewodniczącego PKPG wniosków o zatwierdzenie lub niezatwierdzenie bilansów zamknięcia przedsiębiorstw, o których mowa w pkcie 1)

§ 3. W wykonaniu zadań, wynikających z niniejszego zarządzenia, Komisja jest uprawniona do żądania od poszczególnych przedsiębiorstw wszelkich danych, dowodów jak również — do wglądu do ksiąg i dowodów.

§ 4. 1. W skład Komisji wchodzą: przewodniczący, zastępca przewodniczącego i trzej członkowie powołani przez Przewodniczącego PKPG oraz przedstawiciele (po jednym) delegowani przez następujące instytucje:

1) Ministerstwo Finansów,

2) bank finansujący przedsiębiorstwo, którego bilans jest badany,

3) wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Czynności sekretarza Komisji pełnić będzie osoba powołana przez przewodniczącego Komisji.

§ 5. 1. Posiedzenia Komisji zwołuje jej przewodniczący w miarę potrzeby.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego, przy czym w przypadku, gdy przedmiotem rozważań Komisji jest bilans przedsiębiorstwa, którego pracownik jest członkiem Komisji — członek ten nie może brać udziału w głosowaniu nad zatwierdzeniem tego bilansu.

3. Do ważności uchwał Komisji konieczna jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej 1/2 ogólnej ilości członków.

§ 6. W razie potrzeby Komisja może powołać podkomisje, które podlegają przewodniczącemu Komisji i działają na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 7. Nadzór nad działalnością Komisji należy do Przewodniczącego PKPG, któremu przewodniczący Komisji składa sprawozdania Komisji oraz jej opracowania i wnioski.

§ 8. 1. Za udział w posiedzeniach Komisji i podkomisji przewodniczący i członkowie otrzymywać będą wynagrodzenie zgodnie z powołaną we wstępie uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1949 roku (Biuletyn Finansowy PKPG nr 3 z lipca 1949 roku).

2. Sekretarz Komisji otrzymywać będzie wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości ustalonej przez Przewodniczącego PKPG.

§ 9. Wydatki Komisji pokrywane będą z budżetu PKPG w ramach zatwierdzonego preliminarza budżetowego.

§ 10. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 10.10.1949 r. znak FN9C-01-23-148 w sprawie powołania Komisji bilansowej dla zatwierdzania bilansów.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO **w z. E. Szyr**

268.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 27 października 1950 r.

(znak BI2-04-5)

w sprawie trybu dystrybucji i zaopatrzenia w materiały w r. 1951.

W celu ustalenia jednolitych zasad opracowania trybu dystrybucji i zaopatrzenia w materiały zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (PKPG), na podstawie projektów sporządzonych przez organizacje zbytu, ustali bilanse wszystkich ważniejszych materiałów, podając po stronie przychodu produkcję wg ministerstw i centralnych zarządów, a po stronie rozchodu cele, na które materiał zostaje przeznaczony oraz wymieniając odbiorców materiałów (ministerstwa lub centralne zarządy i jednostki równorzędne).

§ 2. Niezależnie od bilansów, o których mowa w § 1, organizacje zbytu obowiązane są do opracowania bilansów szczegółowych tych materiałów. Bilanse te powinny obejmować następujące pozycje:

1) przychód danego asortymentu materiału z rozbiciem na przedsiębiorstwa produkcyjne-dostawców;

2) rozchód materiałów (zgodnie z celami przeznaczenia) dla ministerstw z podziałem na centralne zarządy (jednostki równorzędne) i przedsiębiorstwa przemysłowe lub inne jednostki odbiorcze.

§ 3. W przypadku, kiedy ilości materiałów przeznaczone dla odbiorców, zostają ustalone na zasadzie rozdzielników, szczegółowe rozbicie rozchodu materiałów zostanie dokonane na zasadzie szczegółowych rozdzielników nadesłanych przez resorty i centralne zarządy lub inne równorzędne jednostki organizacyjne.

§ 4. W wyniku tego opracowania z bilansu szczegółowego powinien wynikać obowiązek dostaw materiału z określonego przedsiębiorstwa produkcyjnego - wytwórcy, do określonego przedsiębiorstwa produkcyjnego - odbiorcy (zużywającego) lub innej jednostki odbiorczej. Przedsiębiorstwo produkcyjne - odbiorca lub inna jednostka odbiorcza powinna otrzymać surowiec albo półfabrykat z określonego przedsiębiorstwa produkcyjnego - dostawcy.

§ 5. Organizacje zbytu przy udziale organizacji zaopatrzenia w tym samym czasie opracują tryb zaopatrzenia w 1951 roku, ustalający warunki bezpośredniego zamawiania materiałów przez odbiorcę w przedsiębiorstwie produkcyjnym. W tych wszystkich przypadkach, w których odbiorca nie jest uprawniony do zamawiania bezpośredniego, będzie on zamawiał i otrzymywał materiały w najbliższej jednostce składowej (hurtowni, składnicy lub ekspozyturze).

O ile wchodzą w grę materiały rozdzielane, zamówienia będą wykonywane w ramach ustalonych przydziałów.

Przy zamówieniach całowagonowych jednostki składowe mogą wykonać dostawę tranzytem wprost pod adresem odbiorcy.

Ilość wysyłana bezpośrednio oraz ilość rozprowadzana przez jednostki składowe będzie sumą rozprowadzonego materiału umieszczonego w bilansie materiałowym.

§ 6. Przy opracowywaniu szczegółowych bilansów materiałowych organizacje zbytu uwzględnią przy podziale materiałów w całej rozciągłości momenty komunikacyjne, likwidując przewozy krzyżujące się i skracając możliwie jak najbardziej długość przewozów. Ponadto ułożą one plan dostaw w sposób zapewniający możliwie najkorzystniejsze wykorzystanie taboru komunikacyjnego.

§ 7. Po sporządzeniu szczegółowych bilansów materiałowych, organizacje zbytu zawiadomią przedsiębiorstwa produkcyjne — dostawców, przesyłając im wycinek bilansu ich dotyczący ze wskazaniem wszystkich odbiorców, którzy mają być przez to przedsiębiorstwo zaopatrzeni w ciągu roku. Organizacje zbytu zawiadomią jednocześnie ministerstwa lub centralne zarządy nadzorujące odbiorców oraz poinformują samych odbiorców o wycinkach bilansów ich dotyczących z wyliczeniem przedsiębiorstw przemysłowych, z których mają otrzymać materiał.

§ 8. Przewidziany powyżej tryb będzie miał również zastosowanie dla odbiorców odbierających towar z jednostki składowej.

§ 9. Terminy zawarcia umów planowych zostaną zsynchronizowane z opracowaniem bilansów materiałowych szczegółowych, a umowy planowe będą całkowicie oparte na podstawie wymienionych bilansów.

W związku z powyższym, zamówienia będące w posiadaniu dostawcy (portfel zamówień), na dzień 1 stycznia 1951 r., będą wykonywane z tym zastrzeżeniem jednak, że obciążą one ilości, jakie mają być dostarczone w ramach umów na 1951 r.

§ 10. Zgodnie z § § 1 i 2, bilanse szczegółowe zostaną opracowane łącznie z projektem bilansu składanego do PKPG w terminach ustalonych przez PKPG.

W terminie powyżej podanym, ustalone bilanse materiałowe szczegółowe stają się automatycznie obowiązującymi dla I kwartału 1951 r. Po zatwierdzeniu przez PKPG bilansów materiałowych, organizacje zbytu wprowadzą poprawki do bilansów materiałowych szczegółowych. Tak poprawione bilanse szczegółowe staną się podstawą do zawierania umów planowych, z uwzględnieniem ewentualnych zmian związanych z przewidzianym zwiększeniem lub zmniejszeniem zapasów (z wyjątkiem materiałów rozdzielanych, których przydział nie może być podwyższony). Nie wyklucza to zmian, które mogą być wprowadzone po ostatecznym zatwierdzeniu przez Sejm Narodowego Planu Gospodarczego (którego część składową stanowią bilanse materiałowe).

§ 11. W przypadku, gdy bilanse materiałowe zostają zatwierdzone przez ministerstwa lub organizacje zbytu, stosuje się wyżej podany tryb, z tym jednak, że bilanse te zatwierdzane będą przez odpowiednie ministerstwa lub organizacje zbytu a nie PKPG.

§ 12. Zaleca się, by możliwie duża ilość materiałów została objęta metodą bilansowania i podanym wyżej trybem dystrybucji i zaopatrzenia. Szczegółowa lista materiałów zostanie ustalona w terminie do dnia 20 listopada 1950 r. przez PKPG (Dep. Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) na wniosek ministrów, którym podlegają dostawcy.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **E. Szyr**

269.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 2 listopada 1950 r.

(znak CE/DA/2-75 1/50)

w sprawie sposobu obliczania cen na szczeblu zbytu i hurtu.

§ 1. Ceny na szczeblu zbytu i hurtu obliczane w nowym pieniądzu powinny być ustalane w stosunku do jednostki zwyczajowo przyjętej w obrocie jako jednostka sprzedaży hurtowej (np. 100 kg mąki, 1000 kg węgla, 1000 szt. cegieł, 1 gross ołówków itp.).

§ 2. Jeżeli, przy obliczaniu cen na szczeblu zbytu i hurtu, cena w odniesieniu do jednostek wymienionych w § 1 miałaby być wyrażona w części grosza, należy cenę zaokrąglić do pełnego grosza w górę lub w dół w zależności od tego czy pierwszy znak dziesiętny po przecinku wynosi 5 i więcej, czy też mniej niż 5.

§ 3. Powyższe zasady obliczania cen na szczeblu zbytu i hurtu nie mają zastosowania do przypadków, w których ceny te wyprowadzane są przez odjęcie od cen detalicznych obowiązujących rabatów (np. wyroby PMS, PMT itd.).

§ 4. We wszystkich fakturach wystawianych przez przedsiębiorstwa wytwórcze oraz przez organizacje handlowe ostateczna suma faktury powinna być w każdym

przypadku zaokrąglona do pełnego grosza przy zastosowaniu postanowień § 2.

§ 5. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 29.10.1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

270.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 3 listopada 1950 r.

(znak KO-1 3-68/50)

w sprawie podawania w planach wartości wg cen bieżących.

W związku z wprowadzeniem nowego systemu pieniężnego ustawą z dnia 28 października 1950 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Plany zbiorcze przedstawiane Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przez ministerstwa i inne władze centralne powinny podawać dane dotyczące wartości w cenach bieżących, wyrażone w nowym pieniądzu.

§ 2. Jednostki na szczeblach niższych od ministerstw sporządzają projekty planów w zakresie wymienionym w § 1 w starym pieniądzu.

§ 3. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy projektów planu inwestycyjnego. Zasady przeliczenia projektów planu inwestycyjnego zostaną uregulowane odrębnie.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski**

271.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 3 listopada 1950 r.

(znak KO5-I-3d-72-50)

w sprawie przeliczania i wyrażania wartości wg cen bieżących w sprawozdaniach statystycznych.

W związku z wprowadzeniem nowego systemu pieniężnego ustawą z dnia 28 października 1950 r., zarządza się, co następuje:

§ 1. Dane w sprawozdaniach statystycznych za październik 1950 r. oraz miesiące poprzedzające, w zakresie dotyczącym wartości produkcji, płac i świadczeń, cen oraz innych wartości podawanych wg cen bieżących, powinny być wyrażone w starym pieniądzu.

§ 2. Począwszy od sprawozdania za listopad 1950 r. wprowadza się obowiązek podawania danych wymienionych w § 1 w nowym pieniądzu.

§ 3. Począwszy od sprawozdania za listopad 1950 r. należy dokonywać przeliczenia danych dotyczących okresów innych niż miesiąc sprawozdawczy (np. odpowiedni miesiąc ubiegłego roku, okres od początku bieżącego roku do końca miesiąca sprawozdawczego) na nowy pieniądz.

§ 4. Dane w sprawozdaniach statystycznych za IV kwartał 1950 r. oraz za 1950 rok w zakresie określonym w § § 1 i 3 powinny być wyrażone w nowym pieniądzu.

§ 5. Postanowienia powyższe dotyczą zarówno sprawozdawczości statystycznej dla Głównego Urzędu Statystycznego jak i wszelkich innych sprawozdań składanych przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski**

272.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 3 listopada 1950 r.

(znak BI2-04-2/50)

w sprawie zasad dystrybucji narzędzi w 1951 roku.

W celu zapewnienia racjonalnej organizacji dystrybucji narzędzi w 1951 roku, w oparciu o uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 14.10.1949 r. w sprawie organizacji i współpracy Central Handlowych z Centralami Zaopatrzenia — zarządza się w porozumieniu z Ministrami Przemysłu Ciężkiego i Handlu Wewnętrznego, co następuje:

§ 1. Ośrodkiem dyspozycyjnym zbytu i planowania zbytu narzędzi jest Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego (CHPM) — Biuro Sprzedaży Narzędzi.

§ 2. 1. Sprzedaż narzędzi prowadzona będzie za pośrednictwem CHPM — Biuro Sprzedaży Narzędzi oraz bezpośrednio przez hurtownie rejonowe CHPM i sklepy detaliczne.

2. Bezpośrednie zamówienia w CHPM — Biuro Sprzedaży Narzędzi składają:

1) następujące resorty i instytucje na cały asortyment narzędzi:
   - Ministerstwo Obrony Narodowej,
   - Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego,
   - Centrale Rolniczych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska",
   - Hurtownie rejonowe CHPM;
2) wszyscy inni odbiorcy na następujące narzędzia:
   - płyty traserskie i tuszowe,
   - przyrządy kłowe kontrolne,
   - głowice frezarskie nożowe,
   - podzielnice frezarskie,
   - obrabiarki z giętkim wałem,
   - nożyce do cięcia blach — dźwigniowe,
   - narzędzia nietypowe o specjalnych wymiarach i wykonaniu,
   - narzędzia z importu o charakterze indywidualnym.

3. W hurtowniach rejonowych zaopatrywać się będą w ilości hurtowe narzędzi nie wymienionych w ust. 2 pozostali odbiorcy, placówki Centrali Technicznej oraz pozostała sieć detaliczna.

4. W sklepach detalicznych zaopatrywać się będą odbiorcy detalicznych ilości narzędzi na pokrycie potrzeb planowych, jak i doraźnych i awaryjnych zapotrzebowań.

§ 3. 1. Dla wykonania zadania, o którym mowa w § 2 ust. 3, CHPM zorganizuje hurtownie branżowe w miejscowościach, w których powołanie tego rodzaju jednostek jest uzasadnione względami gospodarczymi.

2. W pozostałych częściach kraju CHPM wykorzysta istniejącą sieć hurtowni tworząc z nich komórki, przeznaczone wyłącznie dla dystrybucji narzędzi.

3. Sieć rejonowych hurtowni narzędziowych, ze szczegółowym uwzględnieniem rejonów obsługiwanych przez poszczególne hurtownie, ustali Minister Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego do dnia 30.11.1950 r.

§ 4. 1. Sieć detalicznej sprzedaży narzędzi zorganizuje Centrala Techniczna.

2. Ilość i rozmieszczenie placówek detalicznych Centrali Technicznej ustali Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego.

3. CHPM — Biuro Sprzedaży Narzędzi i Centrala Techniczna opracują listy narzędzi, które będą przedmiotem

sprzedaży w sklepach detalicznych Centrali Technicznej i przedstawią do akceptacji Ministrom Przemysłu Ciężkiego i Handlu Wewnętrznego.

§ 5. 1. Termin składania zamówień do Biura Sprzedaży Narzędzi przez odbiorców wymienionych w § 2 ust. 2 ustala się na 80 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa. Jednakże przy narzędziach produkcji nie seryjnej lecz indywidualnej oraz przy narzędziach importowanych, dostawa może nastąpić w terminie późniejszym, w zależności od procesu technologicznego wykonania lub od ustalonego dla dostawy zagranicznej terminu.

2. Odbiorcy zaopatrywani ze szczebla hurtu powinni w celu umożliwienia hurtownikom zrealizowania dostaw w żądanym asortymencie złożyć zamówienia wyspecyfikowane na 90 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa. Zamówienia złożone w terminie późniejszym będą realizowane przez hurtownie w miarę możliwości.

§ 6. Centrale (Biura) eksportowe powinny kierować swoje zapotrzebowania na narzędzia w ramach zatwierdzonego planu eksportu do CHPM — Biuro Sprzedaży Narzędzi niezależnie od tego, że rozliczać się będą bezpośrednio z przemysłem.

§ 7. Właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia wykonawcze z tym, że zasady dystrybucji narzędzi ustalone niniejszym zarządzeniem będą w pełni wprowadzone w życie do dnia 31 grudnia 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **E. Szyr**

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

J. Tokarski

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

T. Dietrich

273.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA, PŁAC I NORM

z dnia 26 października 1950 r.

(znak ZA7D-03-161)

w sprawie zaopatrzenia w odzież roboczą i ochronną.

W związku z nieprzestrzeganiem przepisów i tabel norm odzieży roboczej i ochronnej tak przy sporządzaniu planów zaopatrzenia jak i przy wydawaniu pracownikom tej odzieży Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego zwraca uwagę, że podstawą do planowania zaopatrzenia w odzież roboczą i ochronną na rok 1951 oraz podstawą do wydawania jej pracownikom są tabele norm odzieży roboczej i ochronnej, stanowiące załączniki do układów zbiorowych pracy.

DYREKTOR GENERALNY

Cz. Chmielewski

274.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA, PŁAC I NORM

z dnia 26 października 1950 r.

(znak ZA7D-03-160)

w sprawie zaopatrzenia pracowników w dwuczęściowe ubrania robocze.

Departament Zatrudnienia, Płac i Norm Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zawiadamia, że w przypadkach trudności zaopatrzenia pracowników w drelichowe ubrania robocze dwuczęściowe (tzn. kurtka i spodnie drelichowe), należy wydawać ubrania robocze dwuczęściowe produkowane z tkaniny cajgowej.

Wyjątkowo, gdzie wymagają tego względy bezpieczeństwa i higieny pracy, jak np. niektórym grupom pracowników, zatrudnionych na przodkach w górnictwie węglowym, w kopalnictwie solnym, przy pracach w wysokiej temperaturze ponad 28° C itd., można wydawać ubrania robocze drelichowe.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr Pudlik Stefan

275.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT ORGANIZACYJNO - PRAWNY

z dnia 30 października 1950 r.

(znak OP5OB-03-21)

w sprawie komórek organizacyjnych dla spraw kapitalnych remontów w resortach nieprzemysłowych.

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 stycznia 1950 r. w sprawie wyłączenia kapitalnych remontów z zakresu działalności służby inwestycyjnej (Biuletyn PKPG nr 3, poz. 49), Departament Organizacyjno - Prawny Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyjaśnia, co następuje:

Zagadnienia kapitalnych remontów w nieprzemysłowych jednostkach organizacyjnych mają aspekt odmienny niż w przedsiębiorstwach przemysłowych. Z uwagi na to, że wyłączenie spraw kapitalnych remontów ze służb inwestycyjnych powiększyłoby nadmiernie aparat administracyjny na skutek utworzenia odrębnych komórek organizacyjnych dla spraw kapitalnych remontów oraz wiązałoby dodatkowo liczne kadry fachowców, dopuszcza się w nieprzemysłowych przedsiębiorstwach i ich placówkach terenowych oraz jednostkach nadzorujących do połączenia spraw inwestycyjnych i kapitalnych remontów w komórkach inwestycyjnych.

Zaznacza się jednak, że plany kapitalnych remontów należy opracowywać odrębnie i przesyłać do właściwych departamentów PKPG zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 2 marca 1950 r. w sprawie ustalania właściwości jednostek organizacyjnych PKPG odnośnie planowania i nadzoru kapitalnych remontów (Biuletyn PKPG nr 4, poz. 64).

DYREKTOR DEPARTAMENTU ORGANIZACYJNO - PRAWNEGO

Mgr Z. Rzepka

276.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT ORGANIZACYJNO - PRAWNY

z dnia 30 października 1950 r.

(znak OP70-04-72)

w sprawie podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo - spółdzielczych objętych zasadami systemu finansowego.

Nawiązując do pism okólnych z dnia 15 lutego 1950 r. znak FN1 1W2-5 (Biuletyn PKPG nr 3, poz. 56), z dnia 29 lipca 1950 r. znak: OP70-04-72 (Biuletyn PKPG nr 16, poz. 192) w sprawie podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo - spółdzielczych objętych zasadami systemu finansowego, Departament Organizacyjno-Prawny Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego podaje do wiadomości i stosowania zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 września 1950 r. w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1950 r. w brzmieniu ustalonym zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 5 lipca 1950 r. — w sprawie poboru w roku 1950 podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo - spółdzielczych objętych zasadami systemu finansowego (zał. nr 1) oraz uchwałę Rady Ministrów z dnia 14 października 1950 r. w sprawie zatwierdzenia wyżej wymienionych zarządzeń Ministra Skarbu (Finansów) (zał. nr 2).

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr Z. Rzepka

Zał. nr 1 do pisma okólnego PKPG z dnia 30.10.1950 r. znak OP70-04-72.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 września 1950 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1950 r. w brzmieniu ustalonym zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 5 lipca 1950 r. — w sprawie poboru w roku 1950 podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo - spółdzielczych objętych zasadami systemu finansowego.

§ 1. W zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1950 r. w brzmieniu ustalonym zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 5 lipca 1950 r. w sprawie poboru w roku 1950 podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo - spółdzielczych objętych zasadami systemu finansowego wprowadza się następujące zmiany:

1) Paragraf 11 ust. 1 A pkt 4) lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) wyrobów z blachy z wyjątkiem opakowań z blachy białej 22%";

2) W § 11 ust. I A pkt 8) skreśla się ustępy oznaczone lit. e), f), g),

3) W § 13 wstawia się następujące dalsze punkty:

„4. podległe Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego:

a) Biuro Sprzedaży Tworzyw Sztucznych i Chemikalii Górniczych	2%
b) Biuro Sprzedaży Artykułów Węglopochodnych	7%
c) Biuro Sprzedaży Produktów Nieorganicznych	7%
d) Biuro Sprzedaży Produktów Organicznych	2%
e) Biuro Sprzedaży Farb i Lakierów	7%
f) Biuro Sprzedaży Gazów Technicznych	3%
g) Biuro Sprzedaży Wyrobów Gumowych	2%
5. podległe Centrali Handlowej Przemysłu Metalowego Biura Sprzedaży Przemysłu Metalowego	5%
6. Polskie Towarzystwo Maszyn Biurowych	3%
7. Centralę Handlową Farmaceutyczno - Sanitarną „Centrosan" ze sprzedaży artykułów farmaceutycznych (grupa I-a zestawienia marż hurtowych)	6%

4) Dotychczasową treść § 52 oznacza się jako ustęp I, a zarazem dodaje się nowy ustęp o następującej treści:

„2. Przy obrotach osiągniętych ze sprzedaży biletów kinowych wyłącza się z podstawy opodatkowania opłaty na rzecz Funduszu Filmowego, pobierane w wysokości 40% ceny biletów".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1950 roku z wyjątkiem przepisu § 1 pkt. 1), który wchodzi w życie z dniem 1 października 1950 r. oraz przepisów § 1 pkt. 3), które wchodzą w życie z dniem 1 września 1950 roku.

MINISTER FINANSÓW **K. Dąbrowski**

Zał. nr 2 do pisma okólnego PKPG z dnia 30.10.1950 r. znak OP70-04-72.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 października 1950 r.

w sprawie zatwierdzenia zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1950 r. w brzmieniu ustalonym zarządzeniami Ministra Finansów z dnia 5 lipca oraz 22 września 1950 r. w sprawie poboru w r. 1950 podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo - spółdzielczych, objętych zasadami systemu finansowego.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. Zatwierdza się zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1950 r. w brzmieniu ustalonym zarządzeniami Ministra Finansów z dnia 5 lipca oraz 22 września 1950 r. w sprawie poboru w r. 1950 podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo - spółdzielczych objętych zasadami systemu finansowego.

§ 2. W powołanym w § 1 zarządzeniu Ministra Skarbu wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 9 ust. 4 pkt 1) dodaje się nowy ustęp oznaczony lit. d) o następującej treści:

„d) przedsiębiorstwa podległe Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego ze sprzedaży na rynek krajowy cukru białego, pochodzącego z produkcji krajowej".

2) W § 11 ust. 1 lit. A pkt 14) otrzymuje brzmienie następujące:

„14) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego ze sprzedaży:

a) cukru białego na rynek krajowy	53%
b) wysłodków suchych	10%
c) cukru białego przeznaczonego na eksport	3%

3) W § 21 dotychczasowy tekst oznacza się jako ustęp 1 oraz dodaje się nowy ustęp 2 o następującej treści:

„2. Obroty osiągnięte przez hurtowe zakłady sprzedaży, wchodzące w skład Centrali Spożywczej ze sprzedaży cukru białego na rynek krajowy wolne są od podatku obrotowego".

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą: co do § 1 — od dnia wejścia w życie poszczególnych przepisów zarządzeń powołanych w § 1, a co do § § 2 i 3 — od dnia 29 września 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

SPROSTOWANIE

W uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie struktury organizacyjnej uspołecznionych przedsiębiorstw przemysłu kluczowego, centralnych zarządów przemysłu i zjednoczeń (Biuletyn PKPG nr 12, poz. 145) prostuje się następujące błędy:

1) w § 14 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy „szefa lub";

2) w zał. nr 1 w p. 10) zamiast „wyborów" powinno być „wyrobów" i w p. 20, w uwadze 1 lit. d) zamiast „handlowych" powinno być „inwestycyjnych".

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch", Warszawa, ul. Srebrna 12. Konto PKO I-15809. **Cena numeru 1 zł 80 gr.**

Zam. 1148 z dnia 13.XI.50 r. Nakład 15.000 egz. Ukończono w listopadzie 1950 r. Druk „Prasa Demokratyczna".

B-129087